

An abstract painting featuring a dark, heavily textured background of black and grey brushstrokes. In the upper right, there are two large, vibrant pink circular forms with intricate, layered patterns. In the lower right, there is a smaller, bright blue circular form with similar patterns. The overall composition is dynamic and expressive, with a strong sense of depth and texture.

DOMINIK MAREŠ

**DOMINIK
MAREŠ**

**DOMINI
MAREŠ**

NÁVRAT KONDOTIÉRA

Kdo je vlastně kondotiér? Stručně řečeno najatý válečník. Většinou si je najímali patricijové na ochranu svých bohatnoucích měst v období rané renesance v Itálii. Byli značně nespolehliví a jak se ukázalo, také zneužívali svého výsadního postavení, aby se nakonec těch, které měli chránit, zmocnili. Čili nic hezkého, nicméně co je hezkého na dějinách Itálie? Vždy ji ovládají lidé mocní, kteří mají ovšem vkus a ti také utvářeli kánon slohu. Stačí vzpomenout na Francesca I. Sforzu nebo na první jezdecký pomník kondotiéra benátského vojska Gattamelaty (1444-1453), což je bronzová socha v nadživotní velikosti. Je obrovská a vytvořil ji slavný Donatello. Najdeme ji v Padově a k její předloze využil Donatello - jak jinak - antický vzor jezdecké sochy Marka Aurelia z Kapitolu. Takže setkání vznešenosti a zločinu.

Když jsem Dominika poznal, psal se rok 1998. Přišel mladý šestadvacetiletý chlapec z Ostravy do galerie, kde jsem dělal externího kurátora a zaujal nás všechny svou odvahou udělat velkou výstavu svých prací. Tehdy také vznikl symbolický text o jeho díle, tíhnoucím k informelu. Když si text po letech čtu, zjišťuji, že je tam jedna zajímavá pasáž - téměř prorocká - vypráví o tajemství tvůrčího procesu. „Nikdy si nemůže být jist (rozumějme tvůrce) sám sebou, ztrácí-li půdu pod nohama vnějšími okolnostmi, stává se jeho nejistota na pozadí díla pevnější, neboť umělec je předurčen k tomu, aby svou duší krvácel za tento svět, za onen nelítostný mechanismus daných vztahů a rozpaků, které musí vykoupit slzami vlastní práce a nelítostným odmítnutím všeho, co není schopno docenit ony elementární skvrny na těle lidské krajiny či na dýchavičné tváři ustaraného domu, za jehož fasádou se odehrává tok znásilnění, neřesti i pokojného klidu podezřelého svou minuciózní letargií.“

Od té doby uplynulo dlouhých sedmáct let. Za tu dobu Dominik ušel velký kus cesty - téměř poutnické - jako když absolvoval trýznivou a sebezpoznavací pouť do Santiaga del Compostely - kam chodili středověcí lidé, protože si mysleli, že putují na konec světa a cesta sama byla projevem jejich víry. Dominik má víru v sebe sama, ve své dílo. Je to bojovník, svým způsobem nespolehlivý jako italský kondotiér, ale jeho osud postavený na silných zážitcích spolu formuluje obsah jeho abstraktních obrazů. Vlastně jsem od Dominika žádný realistický obraz neviděl. V dnešní době malovat jako staří mistři, je přirozeně anachronismus. Jsme rychlejší, citlivější na podněty a cesta do Compostely už není pro mnohé cestovatele ani tak výrazem jejich víry v Boha jako víry v sebe sama. Vzdálili jsme se

většině hodnot, kterým lidé minulosti věřili. Vzdálili jsme se i s Dominikem. Přestal jsem věřit v jeho abstraktní obrazy měst a periferií. Když jsem tehdy napsal v závěru jeho prvního katalogu - k čemu je ovšem virtuozita? - mělo to být varování před snadností uměleckého přístupu, k němuž abstraktní tvorba, která je vždy estetickou kategorií sebe sama - svádí. Abstraktní obraz nemůže být vytržen z reálných podnětů. Každý Kandinskij má svého jezdce na koni, než začne komponovat změť nerosozumitelných čar. Každý Mondrian má své nekonečné břehy jaké známe z dun v Nizozemí než se promění ve spektrum podivné šachovnice. Každý Kupka má virtuózní kresebnou výpověď o světě nelidskosti než přijde famózní kosmos nekonečných pestíků a květin uprostřed chvíle zrození. Dominikovy obrazy tento učebnicový základ nemají. Vycházejí z emocionálního impulsu jako projev primitivní abecedy citových počítků. Mohli byste říct - a co takový Jackson Pollock? Jenže i raný Jackson Pollock je figuralista - lehce surreální, ale figuru tam má. Na figuře všechno stojí a padá. Veškerá psychologie, má-li být v umění vyjádřena, musí jít skrz figuru. U Dominika jsem hledal onen silný zcelující motiv.

Dlouhá léta jsem pozoroval jak tápe. Maloval monolitické menhiry ženského a mužského univerza, které v jejich elementárních znacích pohlaví vytvářeli nechutnou představu o tom, že jediným komunikačním procesem života je sex. Jakoby výsostná renesanční tvář Botticelliiovské krásy měla být zahozena a pošlapána ostravským dialektem, tolik nepatřičným v Praze. Dominik ji však vyjadřoval syrově, naturalismus byl abstrahovaný. Bylo těžké i smutné pozorovat jak se propadá v děsivých nočních pijatikách do zoufalství. Jak se umenšuje jeho talent ve prospěch mašinerie samoty a odcizení. A s posledním pádem na samé dno, kdy strávil několik týdnů ve vazbě v Ruzyni na základě banální životní situace a následném silně medializovaném procesu, se uskutečnil mezní okamžik. Možná se v tu chvíli cítil jako Řehoř Samsa, který se jednou ráno probudil z nepokojných snů a shledal, že se v posteli proměnil v jakýsi nestvůrný hmyz. Že se stal odpornou štěnicí. Ale stal se jí vůbec kdy? Jako obchodní cestující by k tomu měl blízko. I když je Kafka humorista, v těchto souvislostech můžeme spatřit i příběh Narcise, který se zamiluje do svého vlastního obrazu ve studánce, až se v ní nakonec utopí. I Řehoř Samsa zemře. Smrtí končí život každého hrdiny. V tak mezní situaci začala Dominikova tvorba posledních pěti let nabírat na síle a přesvědčivosti. Začala být skutečným existencionálním prožitkem. Nyní neprožíval skrze svá díla materii periferie, ale materii své vlastní duše a tělesnosti na tomto světě.

Obrazy z let 2011-2015 jsou malovány jakoby více vrstevnatě. Jednu plochu překrývá další. Dominik Mareš začíná malovat jako staří mistři - v inkarnátech. Používá také více pasty a v některých dílech je přímo gestický. V jeho pojetí se obraz světa stává vážným a mužným. Nejprůzračnějším dílem jsou bubliny - oranžové neonově svítící, které připomínají, že svět je pomíjivý. Děti foukají na obrazech starých mistrů mýdlové bubliny, které symbolizují krátkost života - člověk je bublina. Ostatně malbu bublinami známe od Jiřího Georga Dokoupila, kterého Mareš svou fluoreskující barvou v tomto díle tolik připomíná. Vždyť se také potkávali ještě v čase, kdy Dokoupil maloval v Praze a měl ateliér na Václavském náměstí.

Všechno ostatní jsou tříštivé magmatické stavy mysli, v nichž malíř pluje jako v enigmatické plovové vodě světa, který se ho už netýká. Možná se ho netýká, jako se netýká cizorodé tělo Řehoře

Samsy. Mareš maluje nepředstavitelnou buněčnou tkáň, o níž nevíme, zda je v oku, v mysli či v ustavičně opakovaném souboji vesmírných sil.

Ale obrazy z posledních pěti let mne přesvědčily, že Dominik Mareš je vypravěč dlouhého příběhu, kde vystupuje Řehoř Samsa, Narcis (jakého známého z Caravaggia), Chardinův Chlapec s bublinou a Odysseus Jamese Joyce. Ten nyní převzal roli kondotiéra.

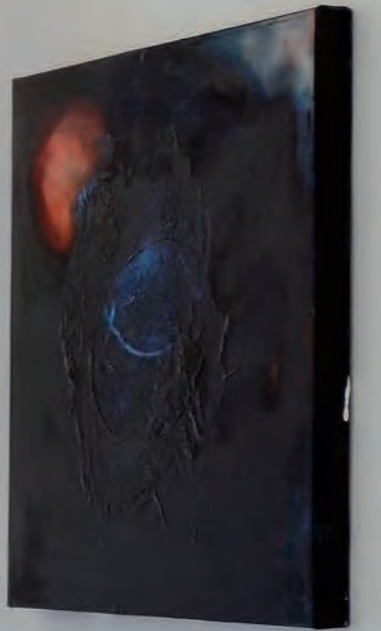
Jak vnímat novou výstavu Dominika Mareše v samém srdci Prahy na Staroměstském náměstí jinak než bilančně? Protože Návrat krvácejícího kondotiéra není nic jiného než cesta zpátky na počátek. Na slovo „proměny“ v názvu výstavy ostatně přišel Dominikův kamarád Václav Dejčmar, který skvěle spojil genia loci místa, kde se výstava odehrává, s poutavým odkazem na nejslavnější Kafkovu povídku. Autor se symbolicky ocitá v metropoli, kde prožil své vzestupy a pády. Co může být lepšího pro bonvivána než se setkat se svými dávnými láskami a vznešeně se procházet po obrovském labyrintu svého vlastního díla, které esteticky kótuje jeho každodenní zážitky. Marešovy obrazy jsou záznamem o jeho emocích a pohnutém životě, k nimž má klíč on sám esencí obrovské odvahy, kterou musel vyvdorovat v dobách nejistot. Malíř se jakoby obloukem, nyní již ve vzpomínce, znovu navrácí ke své první pražské výstavní premiéře, která se odehrála nedaleko od Kafkova domu, jenž dnes vítá dvě stovky obrazů z různých etap nikoli dvacetiletého uměleckého hledání a počínání, ale posledních pěti let. Výzvu k lehce retrospektivnímu návratu představuje také specifická syrovost Kafkova domu, který ve dvou čistě výstavních podlažích umožňuje prožít spolu s divákem jakýsi výstup na neznámou horu. Výstava přináší ikonická díla Dominika Mareše, která jsou konfrontována zároveň s novými výsledky jeho práce, zvláště pak plastikami a volnými objektovými díly. Dominik zůstal abstraktnímu malířství věrný. Na počátku v něm našel sympatii k informelu až maniakálního ražení a postupně, s novými zkušenostmi, obohacen cestami do Asie, ale i na poutní místa v Evropě, svou brutalitu jakoby uklidnil do duhových průzračných barev. Připomíná to sestupování na ose času, kdy se idealizované dětství přesvícené slunečním teplem mísí se zkušeností temných až démonických sil, v nichž stejně usilujeme o čistotu a krásu, byť jakkoli vzdálenou a zprvu snad i nedostupnou. V každé stopě slyšíme smích i pláč, neboť ten starý bard a ničemný kondotiér už po staletí ví, jaký je jeho úkol a jehož duše zůstává mužná, věrná a vznešená. I poutník Odysseus dobře chápal, že nejdelší cesta oklikou je nejkratší cesta domů.

PATRIK ŠIMON

1

DOJEM I | 2014, olej na plátně, 120 × 150 cm

DEŠTIVÉ DNY | 2015, olej na plátně, 120 × 150 cm

CITOVÁ POLE | 2013, olej na plátně, 0 × 0 cm

PLANETY | 2013, olej na plátně, 70 × 90 cm

MÍSTA | 2012, olej na plátně, 100 × 110 cm

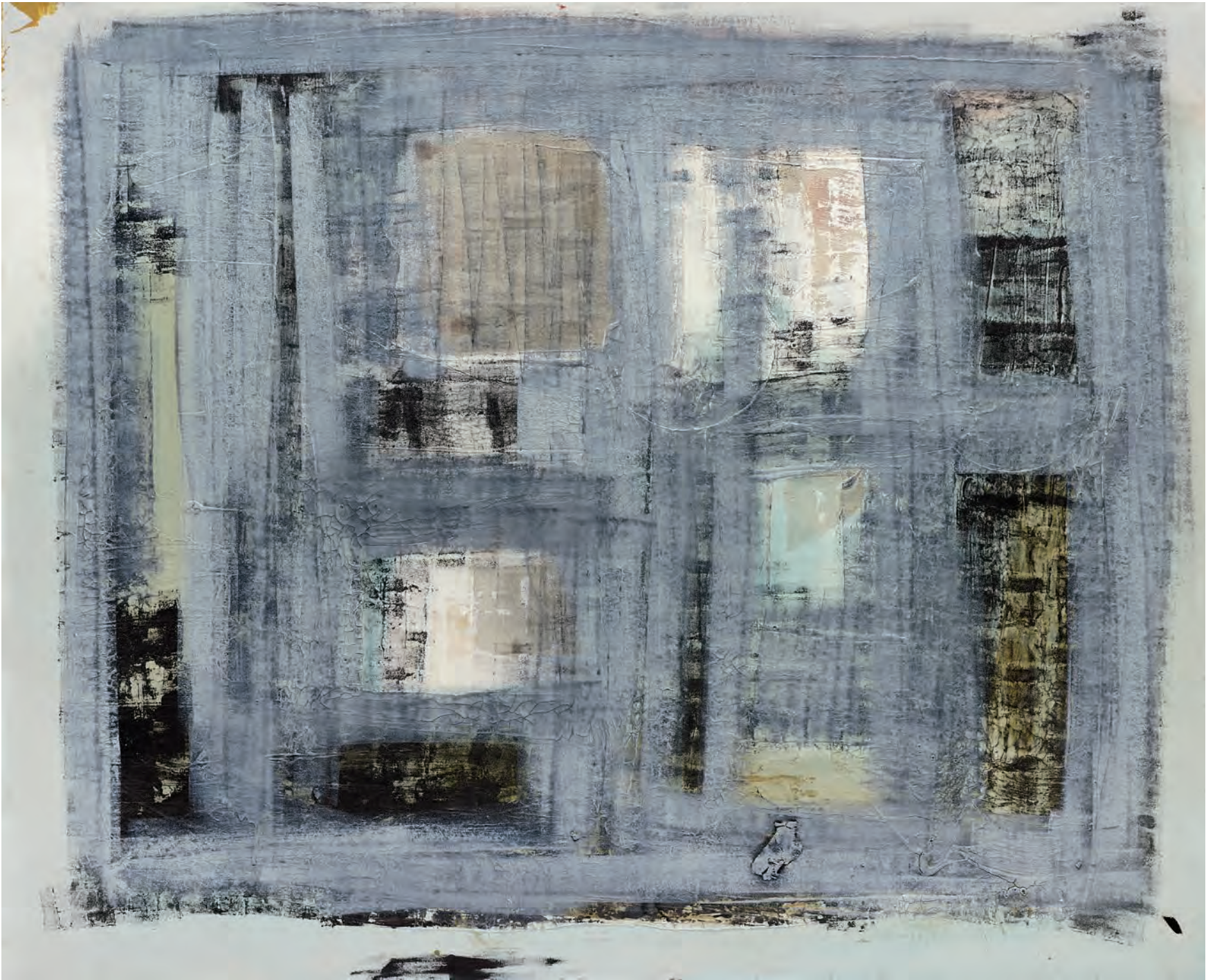

OKNA CEL | 2012, olej na plátně, 70 × 90 cm

OKNA RUZYŇ | 2012, olej na plátně, 120 × 150 cm

RUZYŇ | 2011, olej na plátně, 120 × 150 cm

SNĚHÍ | 2012, olej na plátně, 90 × 115 cm

VESNICE | 2012, olej na plátně, 100 × 140 cm

DVA | 2012, olej na plátně, 90 × 70 cm

VIDÍM | 2013, olej na plátně, 90 × 70 cm

ZROZENÍ | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

SEN O ??? | 2013, olej na plátně, 100 × 100 cm

CIT | 2014, olej na plátně, 150 × 170 cm

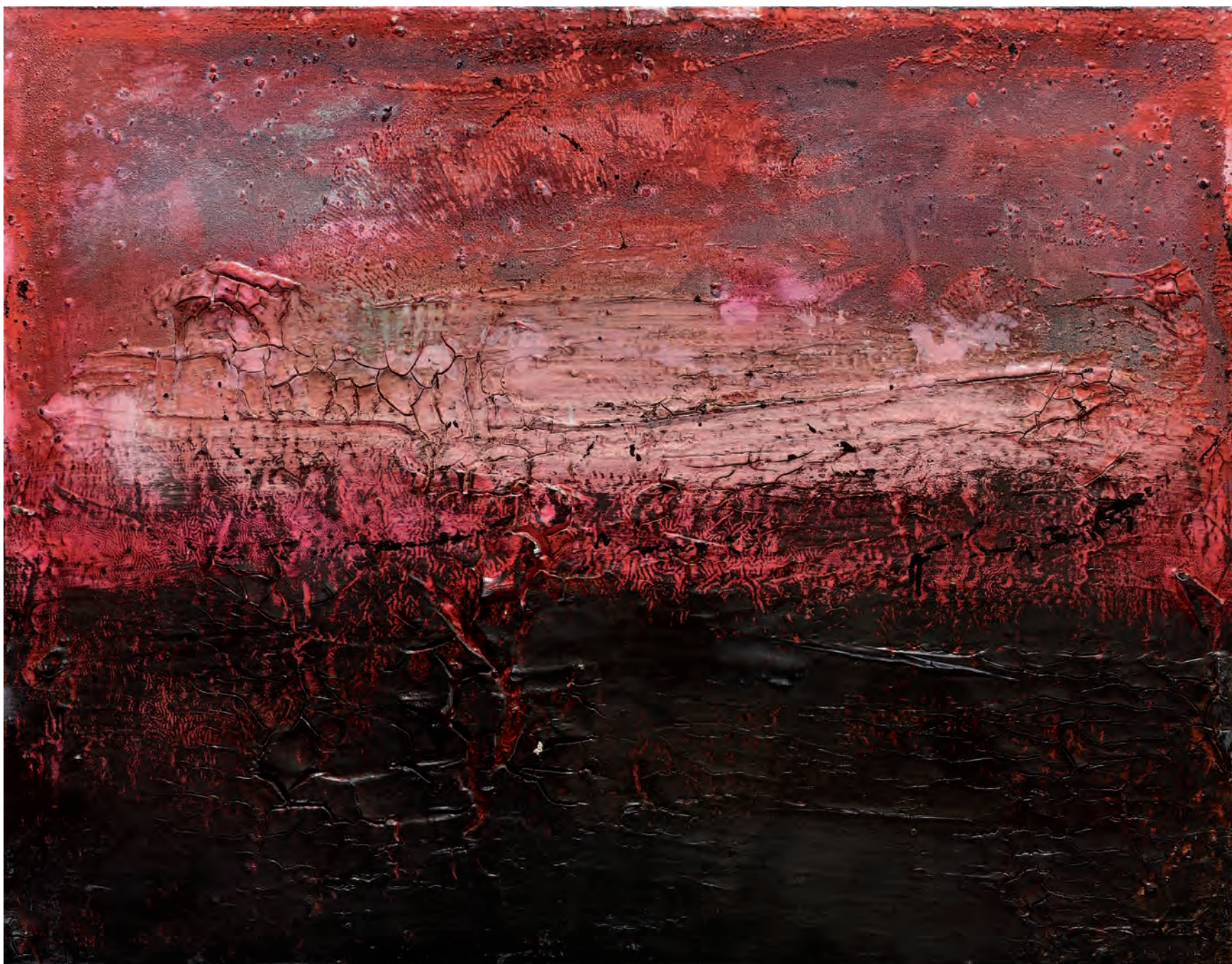
POLEDNE | 2013, olej na plátně, 70 × 90 cm

PŮDA | 2013, olej na plátně, 70 × 90 cm

RÁNO NA POUTI | 2013, olej na plátně, 70 × 90 cm

TOTEM | 2010, olej na plátně, 185 × 95 cm

TŘI POSTAVY | 2013, olej na plátně, 90 × 70 cm

POHLED | 2014, olej na plátně, 150 × 170 cm

JARO | 2012, olej na plátně, 170 × 150 cm

JAPONSKO | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

HAVRAN | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

JAPAN | 2011, olej na plátně, 70 × 90 cm

VÝKŘIK HLUBIN | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

LOVKA | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

JAPONSKÁ ZAHRADA | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

KAPKY DEŠTĚ | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

KLID | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

JAPAN CITY | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

ASIE III | 2014, olej na plátně, 90 × 160 cm

VÝKŘIK | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

ROZUM A CIT | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

LESY | 2015, olej na plátně, 160 × 90 cm

VESMÍR | 2013, olej na plátně, 120 × 140 cm

SRDCE | 2013, olej na plátně, 100 × 100 cm

DUŠE MATEK | 2015, olej na plátně, 100 × 100 cm

OHROMENÍ | 2015, olej na plátně, 70 × 150 cm

4

POHODA | 2013, olej na plátně, 120 × 140 cm

POHODA 2 | 2013, olej na plátně, 120 × 140 cm

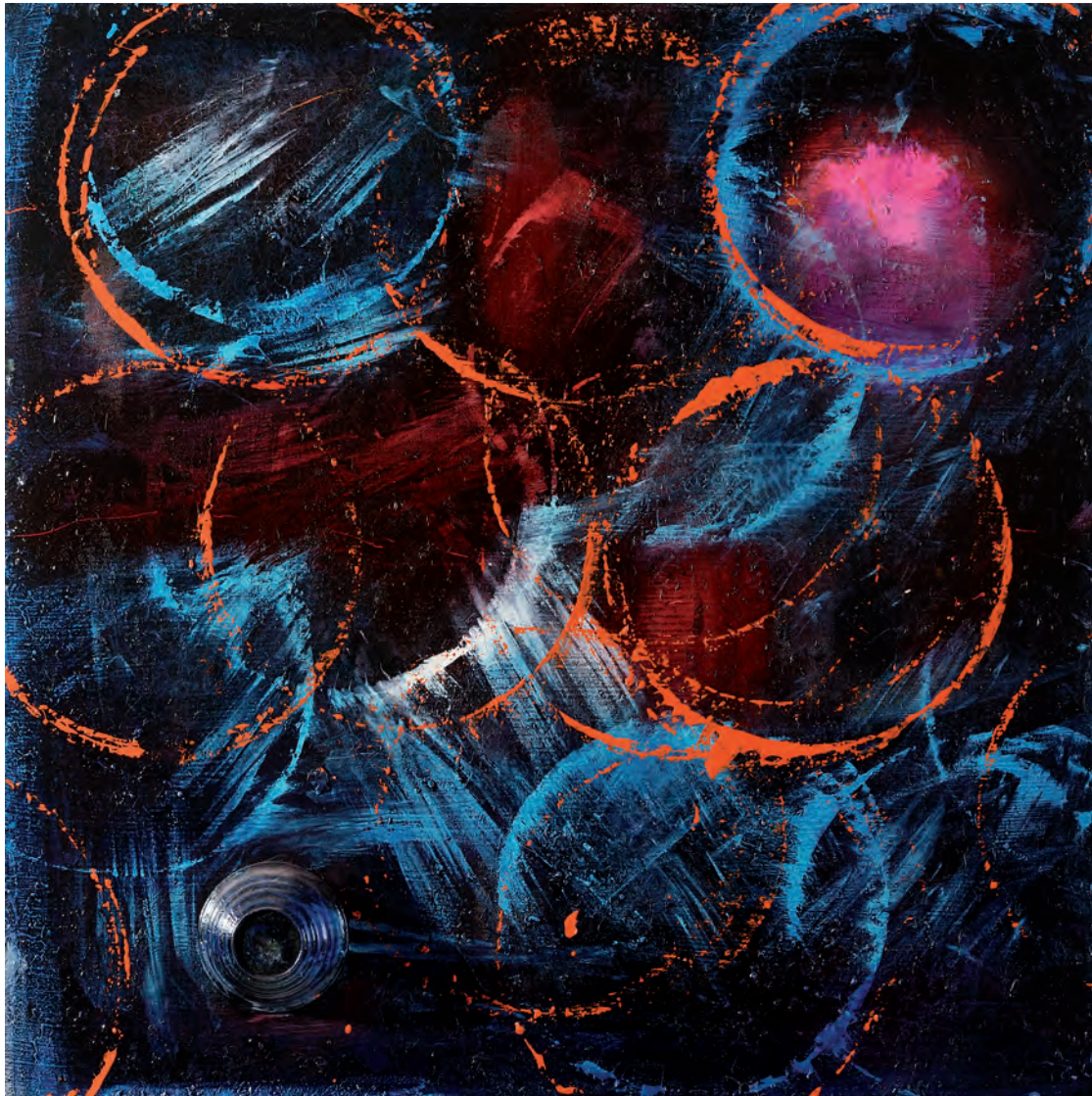
PO BARU DÍRA | 2014, olej na plátně, 120 × 150 cm

LSD | 2015, olej na plátně, 100 × 100 cm

NÁŘEZ | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

NEKONEČNO | 2014, olej na plátně, 90 × 70 cm

PRAVDA | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

NIC MĚ NEPOLOŽÍ | 2014, olej na plátně, 110 × 90 cm

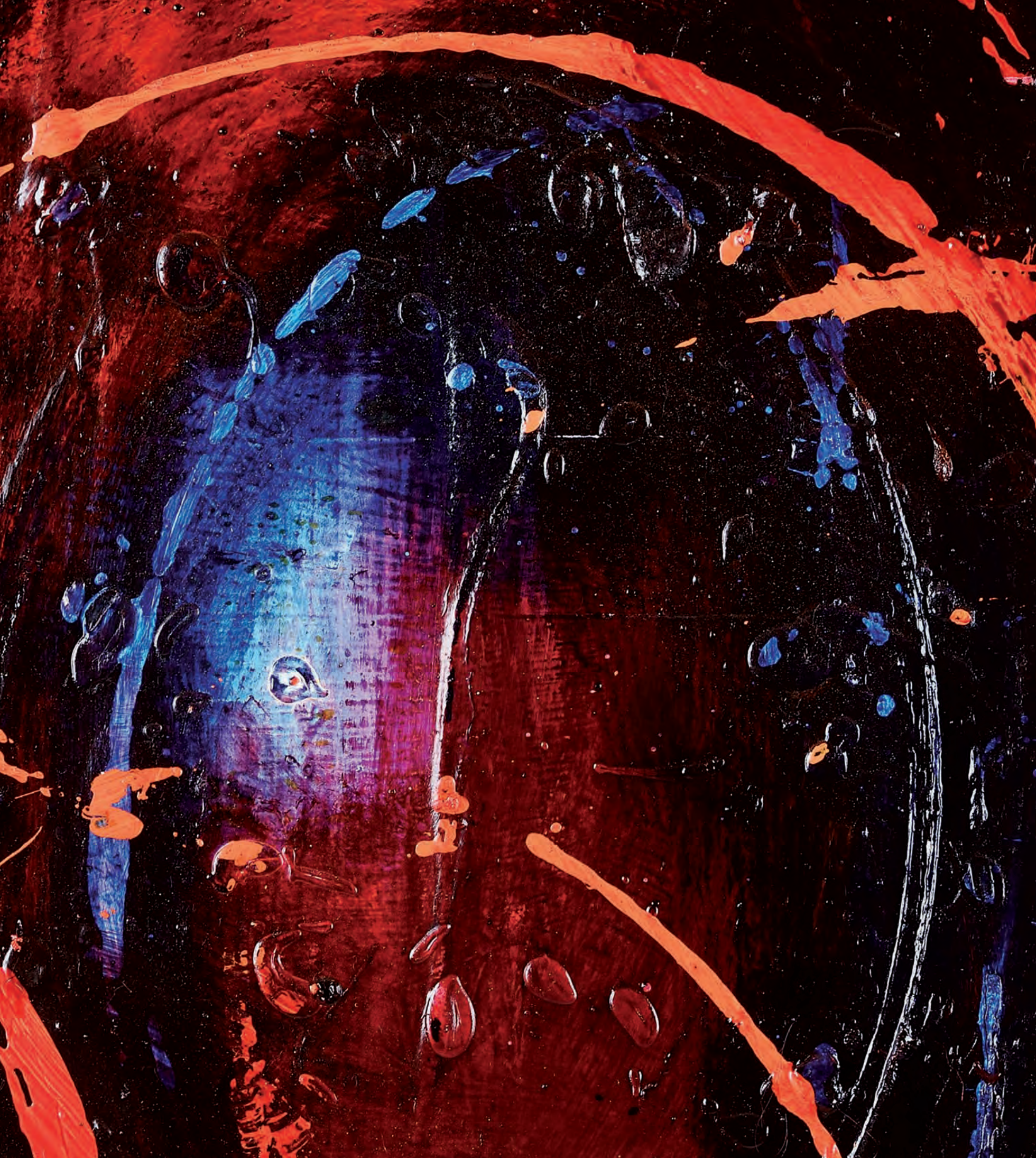

BOUŘE | 2015, olej na desce, 70 × 50 cm

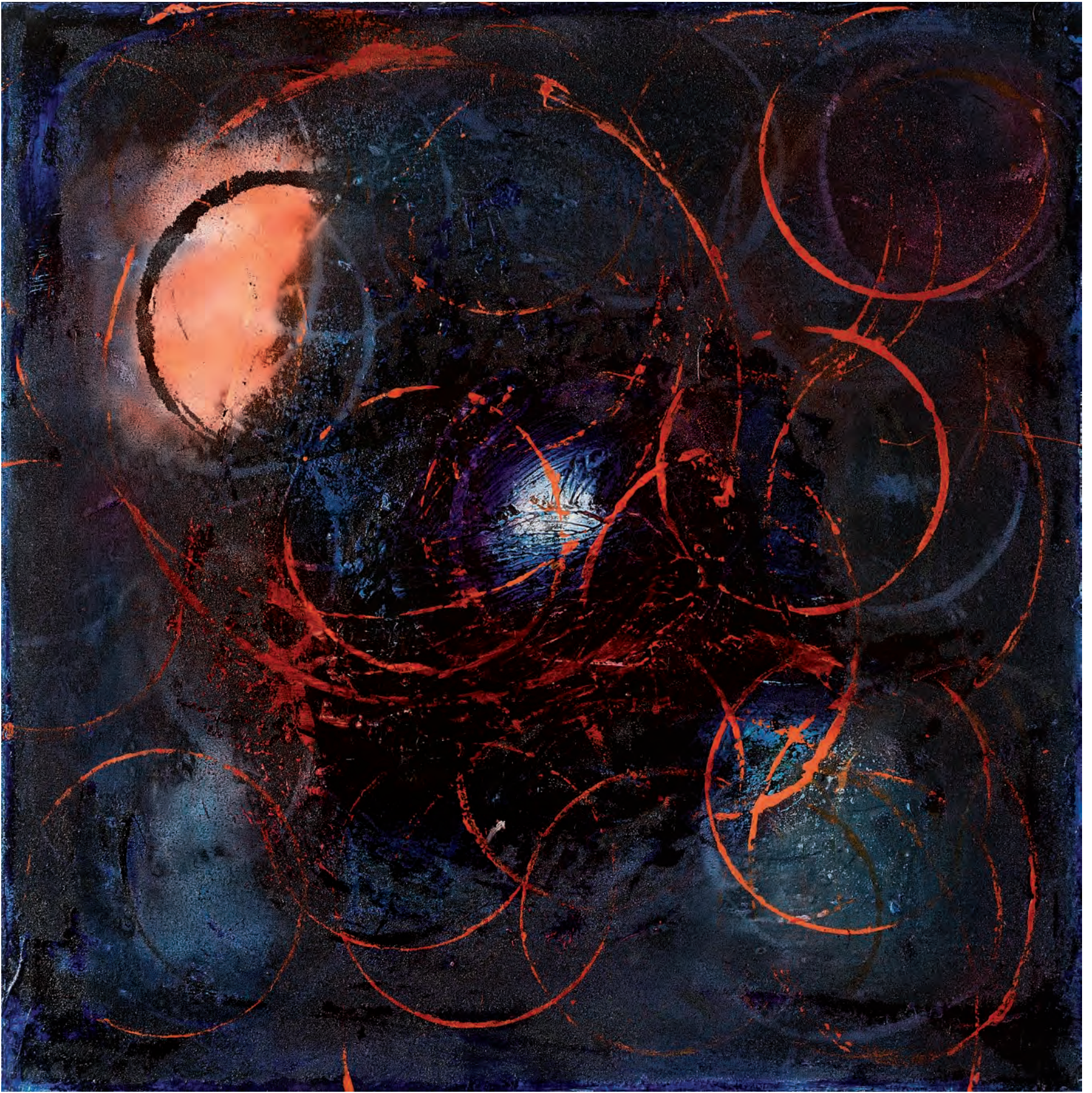

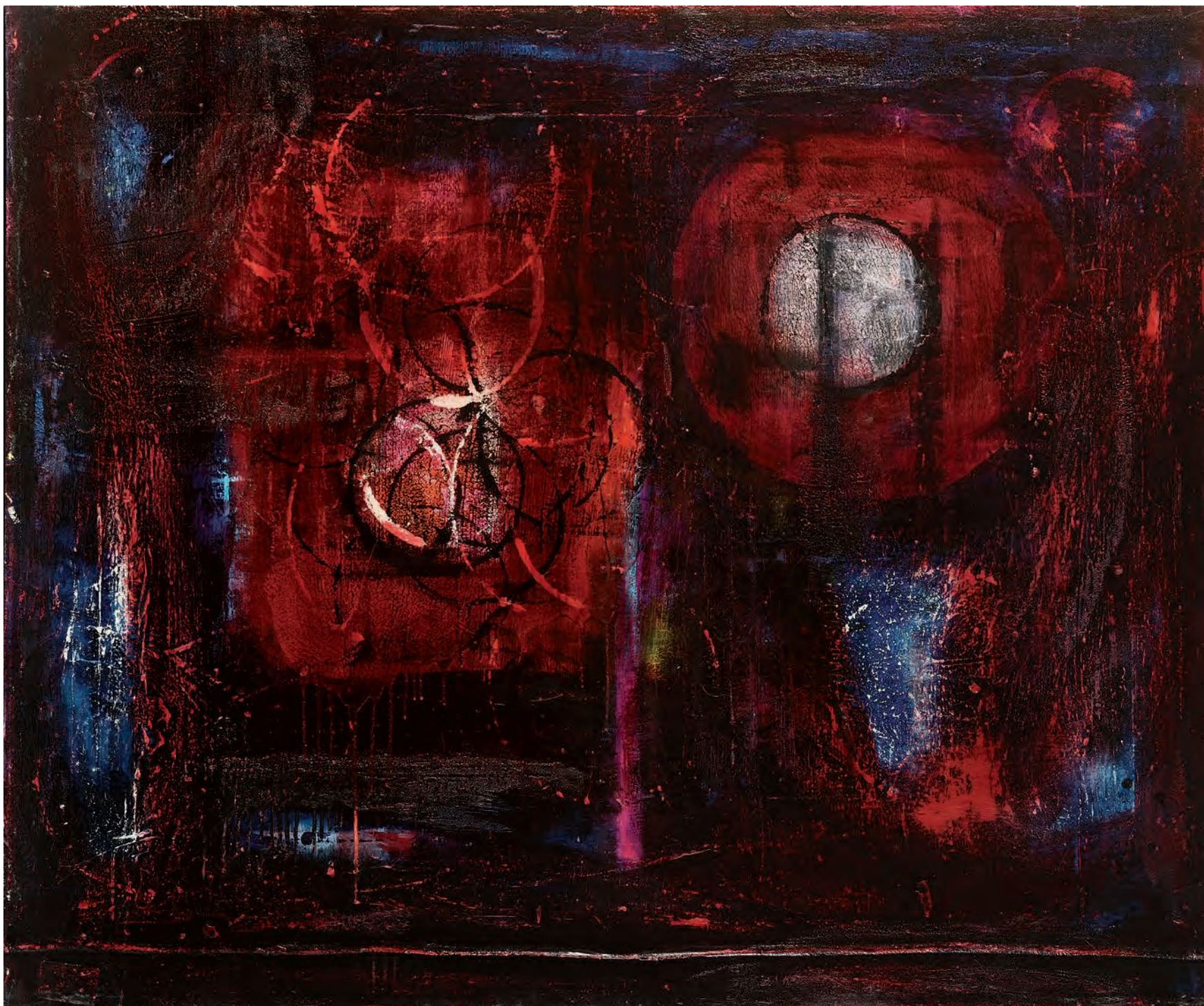

VESMÍRNÝ DEN | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

GALAXIE | 2015, olej na plátně, 150 × 170 cm

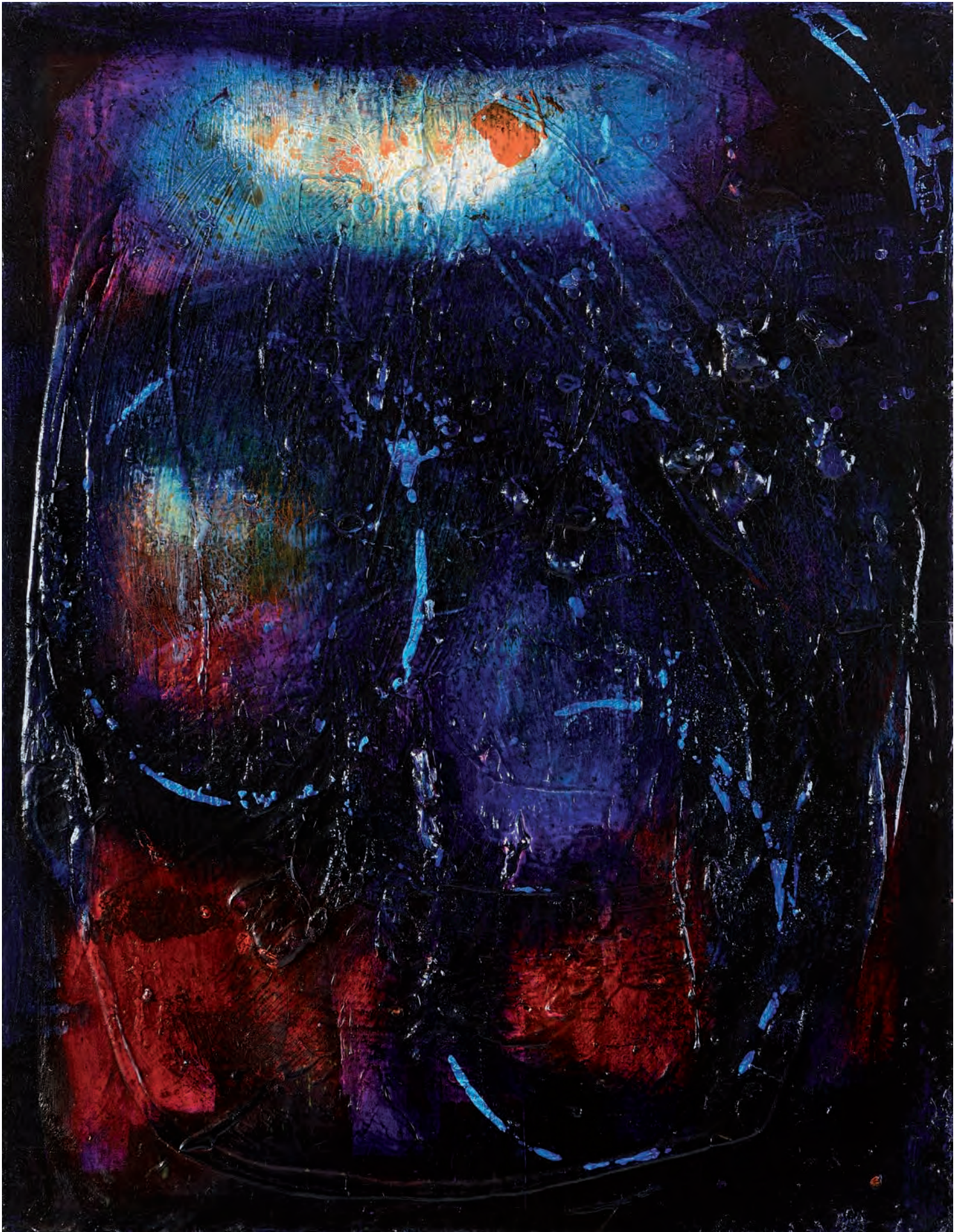

RUDÁ POLE | 2014, olej na plátně, 120 × 150 cm

VESMÍR 01 | 2014, olej na plátně, 70 × 90 cm

GALAXY | 2014, olej na plátně, 120 × 150 cm

GOLEM NAD PRAHOU | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

CESTA | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

VESMÍRNÉ KVĚTY | 2014, olej na plátně, 150 × 120 cm

MĚSTO BLUE | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

VÁŠEŇ | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

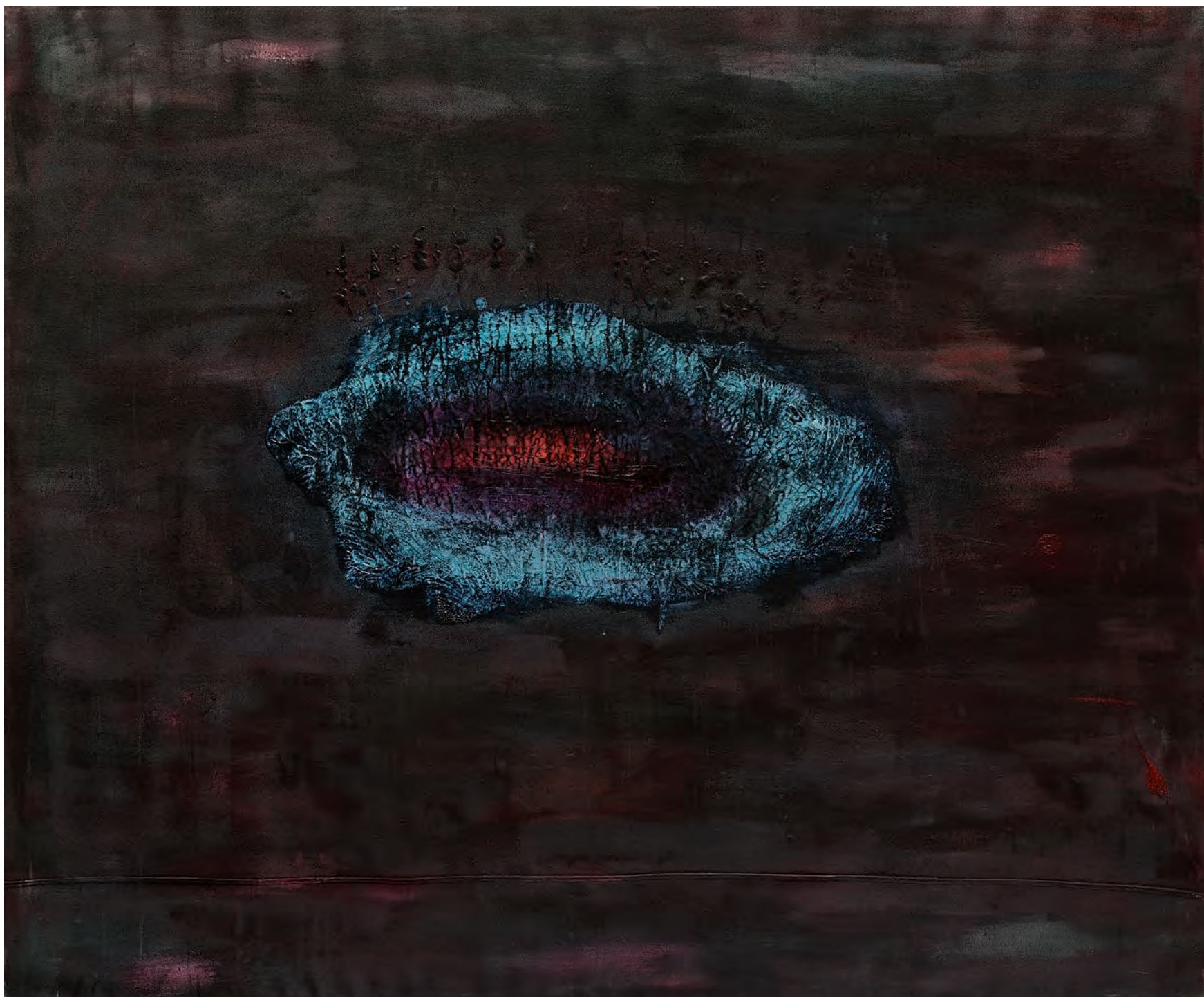
ČEKÁNÍ NA JARO | 2013, olej na plátně, 120 × 150 cm

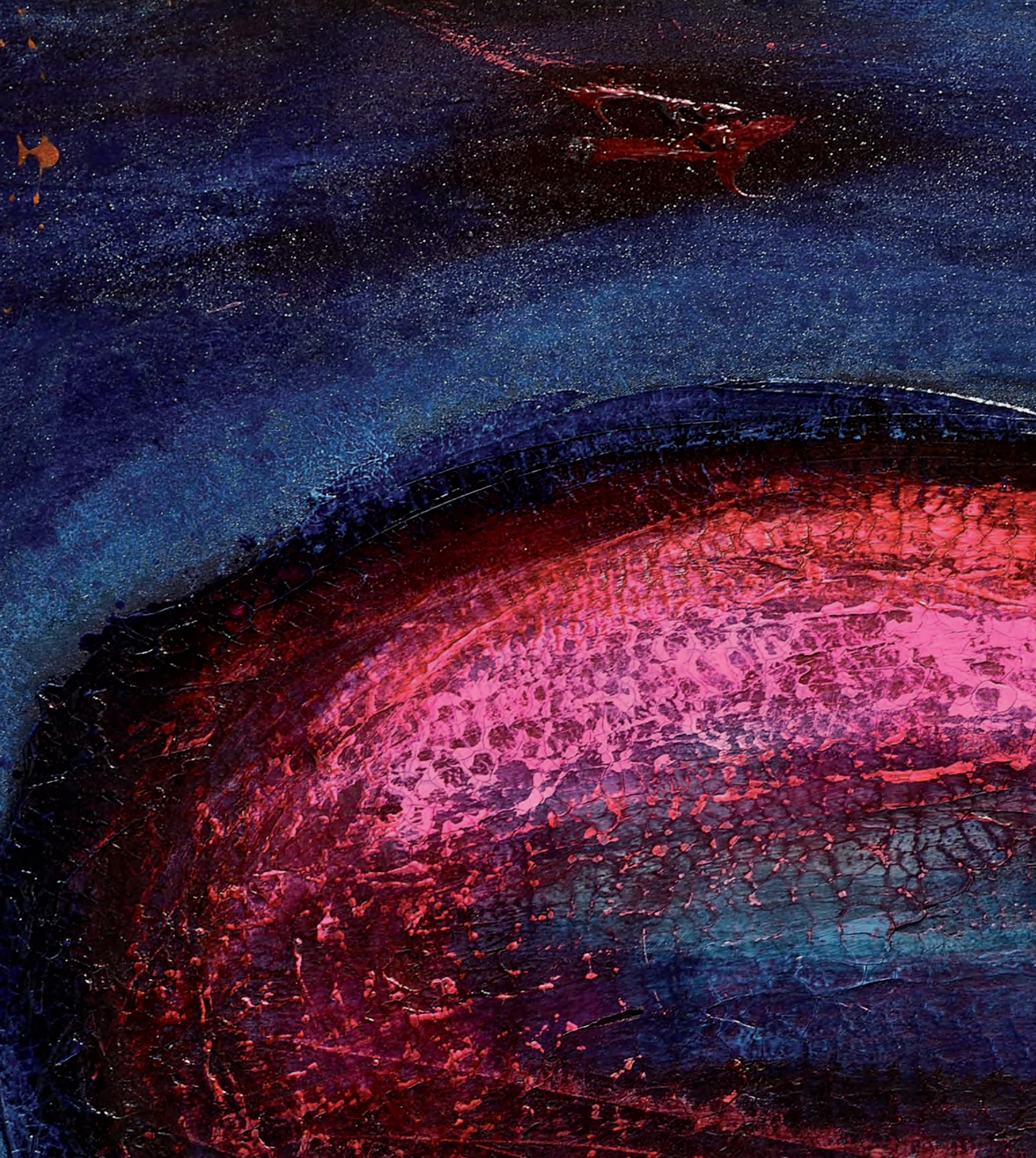
VÍŤEZ | 2014, olej na plátně, 120 × 140 cm

OKO | 2014, olej na plátně, 150 × 170 cm

MOZEK ROZUMU | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

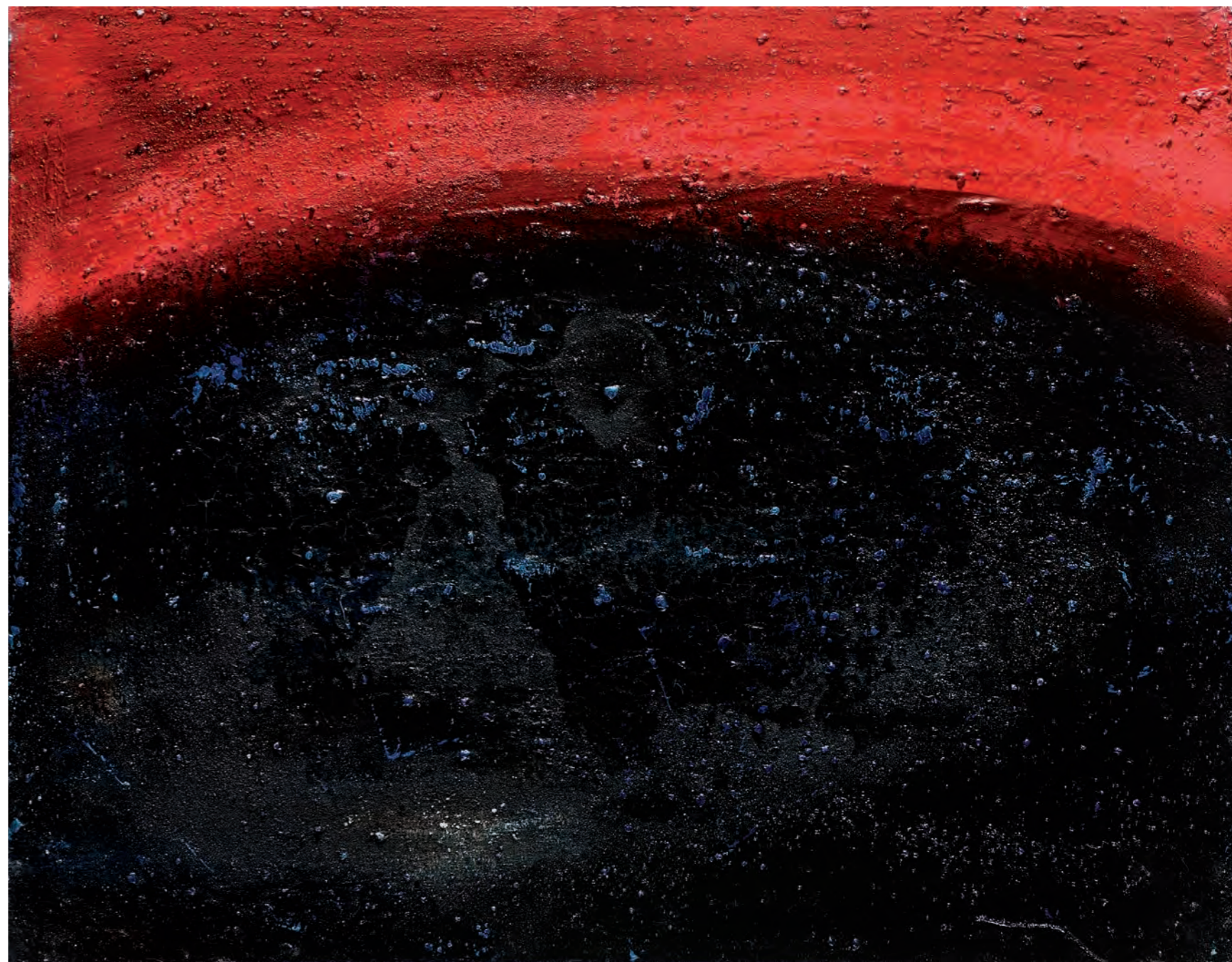
KRÁSA | 2015, olej na plátně, 90 × 160 cm

5

PUT | 2014, olej na plátně, 70 × 90 cm

CIGÁNI | 2015, olej na plátně, 70 × 90 cm

KVĚTINA | 2015, olej na plátně, 90 × 70 cm

CIGÁNSKÝ TANEC | 2014, olej na plátně, 70 × 90 cm

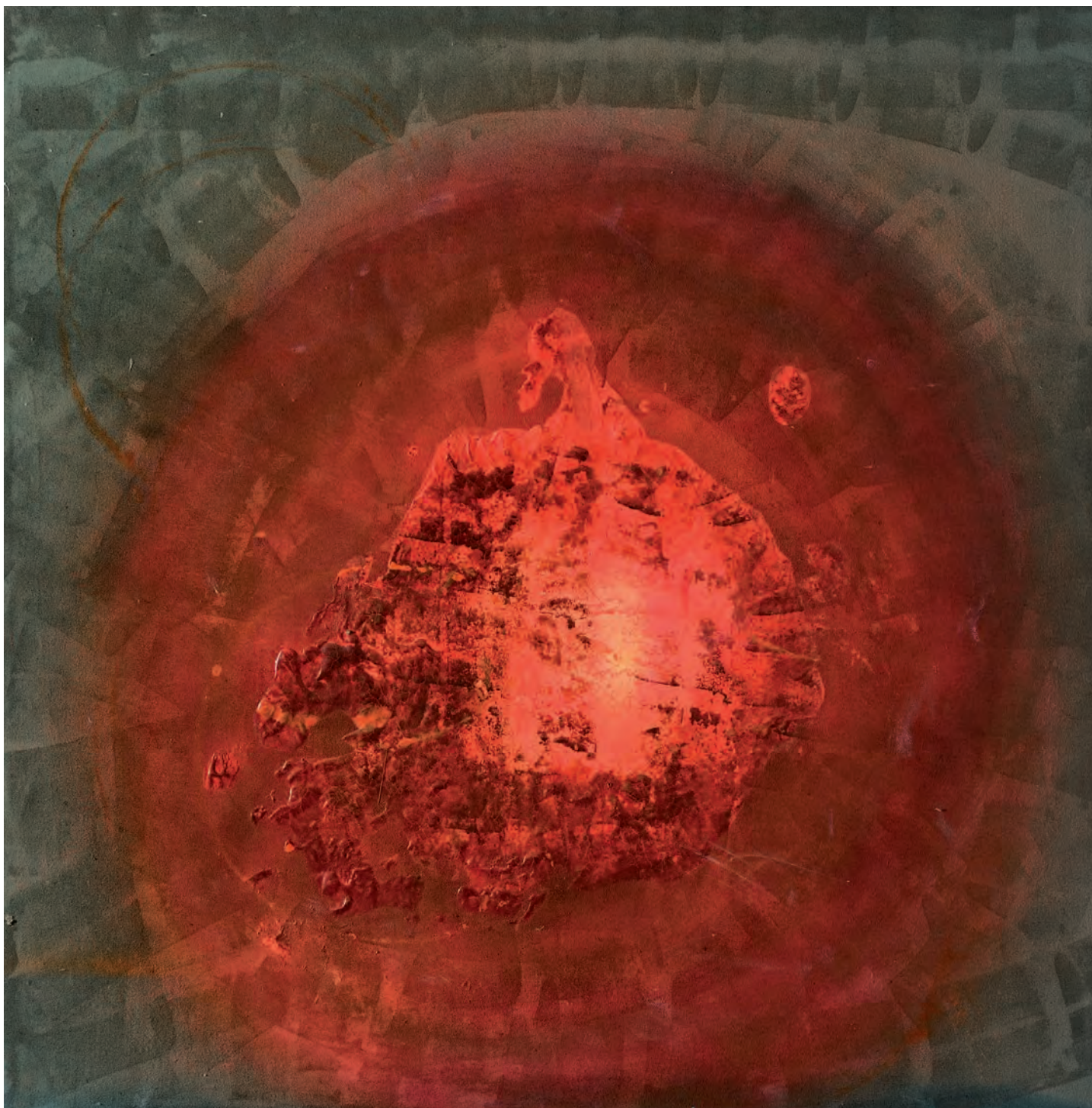

VÁŠEŇ | 2014-2015, olej na plátně, 150 × 170 cm

OREL „ORION“ | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

JARAN | 2013, olej na plátně, 150 × 120 cm

KVĚTINA | 2014, olej na plátně, 90 × 70 cm

KVĚT | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

TAK TO JE | 2015, olej na plátně, 150 × 180 cm

AUTOPOTRÉT | 2015, olej na plátně, 170 × 150 cm

ČISTÁ DUŠE | 2013, olej na plátně, 120 × 150 cm

MALINY | 2014, olej na plátně, 170 × 150 cm

SATURAS | 2014, olej na plátně, 100 × 100 cm

DOMINIK MAREŠ se narodil v Ostravě v roce 1972. V sedmnácti letech, během studia na gymnáziu se začal věnovat malbě. První velká výstava v Domě umění v Opavě v roce 1992 sklidila úspěch a otevřela Dominikovi nové příležitosti tvorby. Dokončil fakultu ekonomie, ale vzápětí se přestěhoval do Prahy, kde se představil výstavou v Galerii U Řečických.

Do širšího povědomí se Dominik Mareš zapsal samostatnou výstavou v Národním technickém muzeu v roce 1997, která zahrnovala více než devadesát umělcových děl. Pro současnost prezentoval své obrazy v duchu strukturální abstrakce na čtyřech desítkách samostatných výstav v Čechách i zahraničí. Jeho díla jsou součástí soukromých sbírek ve více než dvaceti zemích.

Velkou poctou pro Dominika Mareše byla i žádost americké produkce filmu *Wanted* na zapůjčení tří pláten pro interiér scén, v nichž vystupuje herečka Angelina Jolie a herec Morgan Freeman. Dominik Mareš se také zúčastnil přehlídky *Cowparade Prague 2004*, pro niž vytvořil objekt s názvem *Plamenná kráva*, který byl umístěn v prostorách Slovanského domu. V květnu 2007 byl veřejnosti představen obraz *Pozdrav z Prahy* o rozměrech 4 × 5 metrů, speciálně vytvořený pro Asociaci kuchařů a cukrářů ČR k prezentování týmového menu při účasti na mezinárodních soutěžích.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY (výběr)

- 2015 Kafkův dům | Proměny aneb návrat kondotiéra
- 2014 Galerie Hřivnáč Opava | DVACETDVA !!!
- 2013 Šporkovský palác - Praha | Vidím dál, stojím na ramenou obrů
- 2012 Galerie Ars Brno, společně se Štefanem Milkovem
- 2009 Krajská galerie Most | Struktury časoprostoru
- 2007 Galerie Anderle
České centrum Sofie
- 2006 Galerie Bayer & Bayer
- 2005 Městské muzeum Králíky
České centrum Budapešť
- 2004 Galerie Nová Síň
- 2002 Poslanecká sněmovna ČR
- 2001 Galerie města Karlovy Vary
Galerie Mladá fronta
- 2000 Galerie bratří Čapků,
Galerie Vltavín

DOMINIK MAREŠ
PROMĚNY ANEB NÁVRAT KONDOTIÉRA

katalog vydán u příležitosti stejnojmenné výstavy
v Kafkově domě v Praze
1. 9. – 30. 9. 2015

Výběr exponátů a úvodní slovo | Patrik Šimon
Fotografie | Oto Palán
Grafická úprava | Marek Jodas
Spolupráce | Markéta Jodasová

www.domar.cz

